

عنوان مقاله:

نقد و تحلیل کتاب روایت پژوهی در زمانی: سنجش روش های قصه گویی و داستان نویسی در فارسی

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 18، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

ابوالفضل حری - استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه اراک

خلاصه مقاله:

این مقاله کتاب روایت پژوهی در زمانی: سنجش روش های قصه گویی و داستان نویسی در فارسی را از حیث شکل و محتوا مرور، بررسی، و نقد می کند. ابتدا، فصل های اصلی کتاب مرور می شوند و سپس، مطالب و موضوعات هر فصل در پرتو رویکردهای نقد و نظریه روایت شناسی جداگانه بررسی و تحلیل می شوند. نویسنده در فصل اول، بحث متالپسس را بررسی می کند، لیکن در معرفی این مفهوم چندان دقیق عمل نمی کند. در فصل دوم نیز روایت گردانی و انواع آن را برمی شمرد، لیکن معیاری برای دسته بندی های خود ارائه نمی کند. در فصل سوم، ضمیر دوم شخص را بررسی می کند، لیکن زبان مبهم نوشتار درک خواننده را از این فصل کم رنگ می کند. در فصل آخر، کانونی شدگی فرضی را بررسی می کند که در تبیین آن به خوبی عمل می کند. در فرایند بررسی مطالب، ضمن تقدیر از تلاش های نویسنده در ارائه اثری درخور تامل، نکاتی له و علیه ادعاهای نویسنده ارائه شده و دریایان، پیش نهادهایی برای بهتر شدن کیفیت کتاب ارائه می شود.

کلمات کلیدی:

متالپسس، روایت گردانی، ضمیر دوم شخص، کانونی شدگی فرضی، روایت شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1330409>

